

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 75. Secuti sunt autem illum & discipuli. v. 39.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

est ire secundum consuetudinem: primam partem elegit hæresis nostri temporis: alteram reiecit. Catholicus utramque tenuit. Christus pro Catholicis sententiam dedit; tunc, sicut scriptum est, & ius fisci consuetudo est. Laus tibi Domine, iudex futuri sæculi

§. 74. In montem Oliuarum. v. 39.

Ad radicem scilicet montis istius, qui ab oleis nomen habebat. An igitur in eo solummodo erant oleæ? Non credo, nam & ficus & palmas fuisse alibi lego. Itaque à priori fructu nomen monti obuenit. Sed quomodo nocte potuit Dominus exire ex vrbe in montem? An portas eius non clauderentur nocturno? an hospitium Domini dicemus fuisse in suburbio? per me utrumlibet sentire licet. Ego Dominum exisse credo, audiens testes, qui cum eo exierunt. Hoc mihi de re antiqua satis est, etsi omnium antiquorum rationes dare sophistæ non possim. Amplector humiliter legem Iuris: *Non omnium*. Iterum quæro, cur Dominus à cœna vadit in montem? talem consuetudinem non habent filij hominum, hi à cœnis surgentes aut eunt grassatum & per plateas excitant clamores, & pars tenet citharam, pars cum inanimatis saxis pugnat: qui hoc non agunt, taxillos & tesseras, & chartas pictas pertractant. Qui nec hoc agunt, ad saltantium & luxuriantium aulas se conferunt, & denique modestissimi ad lectulos, & plumbeos montes: Dominus autem Iesus ad montem Oliuarum.

Domine valde discrepat in hoc consuetudo tua à consuetudine aliorum: aut igitur tu solus plus sapias cæteris, aut ipsi plus te sapiunt: posterius fieri non potest, prius igitur utique verum erit. Et ita est; tu enim es Sapientia ipsamet Omnipotentis: nos autem erronei, filij hominum, diligentes vanitatem, & quærentes mendacium, parce nobis.

§. 75. Secuti sunt autem illum & discipuli. v. 39.

Utinam potius comitati fuissent, quam secuti: in hoc enim agnosco aliquam agrimoniam, aliquam deficientiam, in altero vigorem & promptam voluntatem: sed quantum in discipulis & me video imperfectionis, tantum in Domino video virtutis. Ecce præcedit, præcurrit, exultat viggas ad currendam viam. Vix illum discipuli vel à longe sequuntur, ægredientes pedem, quorum mens non erat penitus expedita. Ego tamen hoc eis non exprobro, quia scio, me minus facturum fuisse, si adtuisset, imo murmuraturum fuisse hoc vel simili modo. Quid hoc est? Pascha imminet & nox est, & fatigati sumus per diem itinere, & modo longo sermone penè obtuti. Nihilne igitur quietis, quæ etiam datur iumentis? Talia indubie ego peccator obmurmurarem, & Apostoli patienter sequuntur.

O App

O Apostoli & Prælati gregis Domini, etsi ego minimus, interdum confidero defectus quosdam in vobis, cum vos Christo Domino Comparatis, tamen multo plures & graviores inuenio in me, si velim iusto oculo me vobiscum comparare. Non extendam igitur aliter linguam meam contra vos, quam ut Deo postpositos mihi longe anteferam, & toto corde amem.

§. 76. Et cum peruenissent ad locum. v. 40.

Videlicet Locum, orationi suorum discipulorum destinatum in Monte, vnum ex multis locis montis huius, vbi octo discipulorum volebat disponere, ad excubias seu vigilias sacras secum peragendas. Ibi dixit & fecit Dominus, quæ mox dicentur.

Sive locus, imo saluete multa loca, à S. Luca in vno loco subindicata: multis locis peccatum est, ideo & peccata in multis locis expiantur. Peccatum est in hortis, peccatum in villis, peccatum in montibus, peccatum in noctibus, peccatum in diebus. Ecce in omnibus his plenam adhibet medicinam.

§. 77. Dixit illis orate, ne intretis in tentationem. v. 40.

Iam Dominus discipulos suos in duas turmas distinxerat, vna dignitate minor octo personas, altera excellentior, tres obtinuerat, nempe Petrum, Iacobum & Ioannem: singulis etiam sua mandata dante: priori dixerat, pauca nimirum: *Sedete hic, donec vadam illuc & orem*, vti refert Matthæus. Alteri autem plura, secretioraq; communicauit, nempe contristationem, tristitiam, pauorem ac tædium suum, dicendo: *Tristis est anima mea usque ad mortem*. Vti referunt Matthæus & Marcus: atque interim progrediendo cum illis ac consistendo peruenerat ad locum destinatum, vbi illos tres viros amicissimos & Cardinales, Pontifex noster Iesus Christus, iussit subsistere, dicens: *Orate, ne intretis in tentationem*. Quasi diceret: Cæteris dixi sedete hic donec vadam & orem, minoribus minora imponens: Vobis maioribus dico plus: *Orate*. Quid autem? ut nihil mali vobis eueniat? nequaquam multa mala bona sunt: Quid igitur? ut quicquid bonum est, impetretis? ne hoc, quia multa bona reuera mala sunt homini: Quid igitur? septem orationes alias traditas, cum docuit Dominus orare suos, sic: Pater noster &c. Ne hoc totum nunc dicit Dominus, sed partem eius, illam scilicet, quæ huic tempori maximè quadrat. Quæ autem est ista? *Ut non intrent in tentationem*; Hæc enim proxima erat tunc, cum hoc suadebat Dominus: & ista tentatio erat magni momenti, terribilis & amara valde, significata per exhibitionem diabolicam.

KA

Benig;